

MAATSCHAPPIJ

STERKE
ERVEN

Sector weet meldpunt intimidatie goed te vinden

‘Intimidatie mogen we nooit normaal gaan vinden’

Sinds het meldpunt agro-intimidatie in de lucht is, zijn er zeker veertig meldingen binnenkomen van bedreigingen en treiterijen. Circa de helft van de meldingen is afkomstig van boeren, maar ook veehandelaren en transporteurs krijgen vaak te maken met pesterij en intimidatie. „Dit mogen we als sector nooit normaal gaan vinden”, stellen de initiatiefnemers.

Bij menigeen in varkensland staat de illegale stalbezetting in Boxtel – in mei zes jaar geleden – in het geheugen gegrift. Maar liefst 126 dierenactivisten uit heel Europa forceerden onder aanvoering van actiegroep Meat the Victims de staldeur en drongen naar binnen. Buiten stonden er nog eens 125 man luidkeels

“
Er sluimert heel veel; dat willen we in beeld krijgen met het meldpunt

te protesteren tegen dierenleed. „Die situatie was heel explosief”, blikt POV-voorzitter Linda Verriet terug. „Dierenactivisme kwam toen ook op de prioriteitenlijst van de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid.” Inmiddels is dat dreigingsniveau door de NCTV afgeschaald. „Justitie ziet nu geen dreigingsbeeld. Maar er sluimert heel

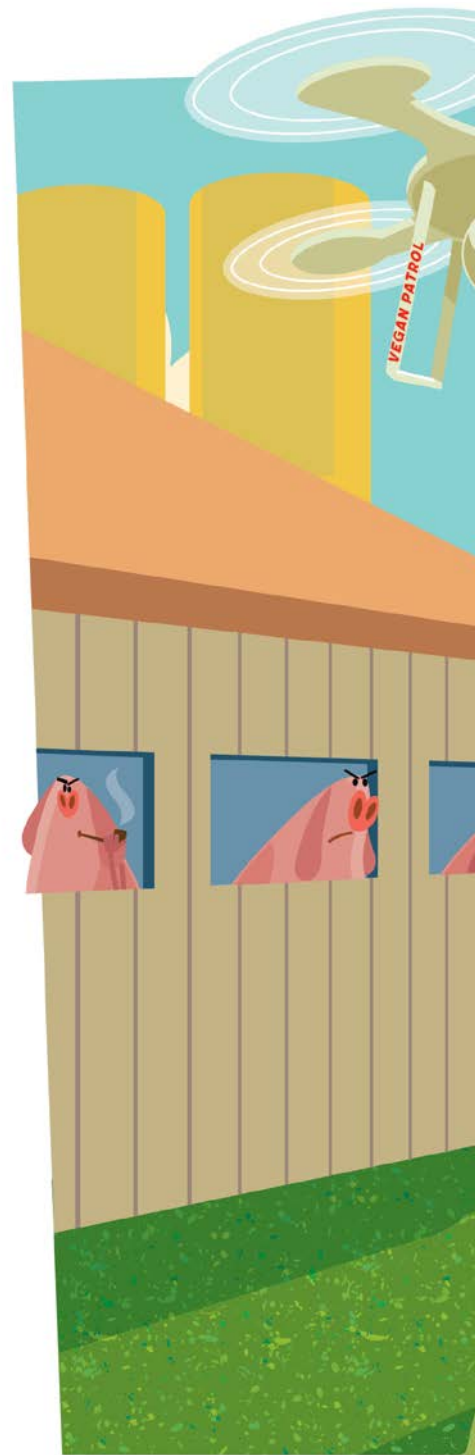
veel”, weet Verriet. „Dat willen we in beeld krijgen.” Daarom is het meldpunt agro-intimidatie in het leven geroepen, zodat boeren en transporteurs op een laagdrempelige manier intimidatie kunnen melden.

Het meldpunt is een initiatief van de Producentenorganisatie Varkenshouderij (POV), LTO Nederland en Vee & Logistiek Nederland. Want niet alleen veehouders hebben met intimidatie en pesterijen te maken, ook veehandelaren, veetransporteurs en zelfs chauffeurs in bijvoorbeeld de veevoerbranche, aldus voorzitter Helma Lodders van Vee & Logistiek Nederland. „Wij merken dat dat een zorg is bij transportbedrijven. Het is lastig om goede chauffeurs te werven en te behouden als je met treiterij en intimidatie te maken krijgt.”

Opgestoken middelvinger

Een grote varkenshandelaar uit de zuiden des lands heeft daar regelmatig mee te maken. Hij heeft met zijn onderneming tien vrachtauto's op de weg. „Onze chauffeurs krijgen heel vaak een

opgestoken middelvinger”, vertelt de directeur. „Mensen gaan ervoor rijden, afremmen; het is puur intimidatie.” Een van de chauffeurs werd zo een half uur lang getreiterd. „Op een gegeven moment steekt die automobilist een A4tje uit het raam met ‘moordenaar’ erop. Dat soort dingen maken we mee. Daar word je toch niet goed van?!” De incidenten heeft hij gemeld bij het meldpunt agro-intimidatie. De transporteur vertelt ook dat de chauffeurs wordt

Aan zuiver agrarisch gerelateerde meldingen zijn er in de eerste zes weken circa veertig geteld, waarvan de helft van boeren.

gevraagd om parkeerplaatsen te mijden als ze even een aanhanger met biggen moeten loskoppelen. „Anders krijgen we op de zaak meteen telefoontjes van mensen die denken dat de dieren staan te verhongeren en te verdorsten.”

Blij met dichte auto's

Tegenwoordig adviseert hij de chauffeurs om dat in elk geval niet meer langs de openbare weg te doen, maar bij een boer op het erf bijvoorbeeld. „Ik ben blij

dat we steeds meer met dichte auto's kunnen rijden, met computergestuurde ventilatie. Dan is van buiten in elk geval niet meer te zien of de combinatie geladen is of niet.”

Ook worden chauffeurs wel door omstanders gefilmd als ze varkens of biggen staan te laden, vertelt hij. Dat gebeurt vaker, weet Helma Lodders. Niet alleen met telefoons; activisten zetten ook drones in om vanuit de lucht te filmen wat er op het erf gebeurt. Zonder

toestemming filmen op privéterrein mag niet, maar in Nederland worden dergelijke beelden bij rechtszaken

MAATSCHAPPIJ

Gerelateerde artikelen

Meer lezen? Scan de QR-code voor meer verdiepende artikelen over Maatschappij.

Ook worden chauffeurs wel door omstanders gefilmd als ze varkens of biggen staan te laden.

wel door rechters geaccepteerd. In België zijn dergelijke illegaal verkregen beelden recentelijk bij één zaak niet door de rechter geaccepteerd. „Daar willen we in Nederland ook naartoe”, aldus Lodders.

Transporteurs doen juist hun uiterste best om de varkens zo netjes mogelijk te laden, benadrukt de varkenshandelaar. „Onze chauffeurs zijn allemaal jongens die graag met dieren werken. Ik denk serieus dat er meer kinderen zijn die thuis klappen krijgen, dan dat er boeren zijn die hun varkens slaan”, denkt hij. Het intimidatie-meldpunt is sinds eind

“Want Karma zal over uw familie neerdalen. Open je ogen en kijk naar je hart

januari operationeel. Medio maart waren er tussen de zestig en zeventig meldingen binnengekomen, maar daar zitten ook meldingen tussen van fokkers van rashonden en -katten die geïntimideerd worden, aldus Verriet. Aan zuiver agrarisch gerelateerde meldingen zijn er in de eerste zes weken circa veertig geteld. Daarvan is ongeveer

de helft afkomstig van transporteurs en de helft van boeren met varkens, koeien en pluimvee. „Maar we richten ons niet alleen op de veehouderij; ook in andere agrarische sectoren komt intimidatie voor”, benadrukt Verriet. „Denk bijvoorbeeld aan akkerbouwers of fruittelers die met spuitmachines bezig gaan. Het meldpunt staat open voor iedereen in de agrarische sector.”

Wat intimidatie met je doet als mens, daar kan varkenshouder Twan Verhoeven (anonieme naam) uit Erp over meepraten. Hij ontving met kerst een anonieme, handgeschreven kaart (met voorop 'lang leve het FEEST varken!', ooit gratis uitgedeeld door Varkens in Nood) in de bus met de volgende tekst:

“Beste fam Verhoeven,
Weerloze varkens in kooien stoppen
en verkrachten (insemineren) is pure
dierenleed!*

Geef ze de ruimte.

Want Karma zal over uw familie neerdalen. Open je ogen en kijk naar je hart.”

„Dat mijn familie ook wordt aangesproken, geeft een gevoel van onveiligheid”, zegt Verhoeven, die een gesloten bedrijf heeft met 400 zeugen. „Onze kinderen zitten niet eens in het bedrijf. En dan dat 'Karma zal over u neerdalen'. Nou, die kwam wel binnen. En nu is het nog

een kaartje. Wat komt hierna? Ze weten je dus kennelijk te wonen – wat is het volgende waar ze mee komen?” Verhoeven vraagt zich ook af: wie heeft dit gedaan? Ken ik diegene? Heb ik iets verkeerd gezegd of gedaan tegen iemand? „De eerste week, anderhalve week ben je er constant in je hoofd mee bezig. Je kunt je niet goed focussen op de bedrijfsprocessen, want je bent er met je gedachten niet bij.” Ook de anonimiteit van de intimidatie steekt hem. „Wij hebben helemaal geen geheimen. Kom maar kijken, vraag maar precies wat je wilt weten. Ik wil best open en eerlijk een discussie aangaan. Maar op deze manier, zo anoniem...” De Brabantse varkenshouder is daarom heel blij met het meldpunt. „Zo kunnen we het in ieder geval kenbaar maken richting justitie wat er gebeurt. Wij produceren gezond voedsel. En dan word je op zó'n manier weggezet. Dat wij dit normaal gaan vinden, dat mag nooit gebeuren.”

Niet normaal vinden

Dat is precies het punt waar Linda Verriet en Helma Lodders ook op hameren. Boeren zijn negatieve reacties van burgers – denk ook aan social media – bijna normaal gaan vinden. Ze zijn eraan gewend geraakt; 'het hoort erbij'. Zoals de varkenshandelaar die vertelt over een kind van een van zijn chauffeurs. Die

De bezetting in Boxtel op mei 2019 was een ernstige vorm van intimidatie. Veel varkenshouders zijn hierdoor alert geworden.

wilde op school een spreekbeurt houden over het werk van papa, trots als hij was op z'n pa. „Maar dat mocht niet van de juf“, verzucht de transporteur. „Hij moest maar een ander onderwerp kiezen.“

Lodders: „Wij zitten regelmatig met onze achterban aan tafel. We waarschuwen: wees je ervan bewust dat men je vanuit de activistische hoek continu in de gaten houdt, hoe je je werk doet. Maar pesterijen en intimidatie horen er niet bij, en dat soort treiterijen gaan snel over in activisme. We mogen niet normaal maken wat niet normaal is!“

Altijd aangifte doen

De coördinator van de NCTV benadrukt daarom: doe altijd aangifte. Lodders: „Dan zit je er wel een paar uur mee op het politiebureau. Dat is ook lastig voor ondernemers. Maar als je er alleen maar een melding van maakt bij de politie, komen die cijfers niet terecht in de politiestatistiek. Aangiftes wél.“ Maar als de politie daadwerkelijk aan de slag gaat met een aangifte, heeft dat ook weer als mogelijk risico dat zo'n ondernemer extra onder het vergrootglas komt te liggen bij activisten. „Maar om de cijfers in beeld te krijgen, moet dat wel. Mede daarom hebben we dat intimidatie-meldpunt opgericht.“

'Verkeerd bezorgd pakket'

Stel je krijgt als boer of transporteur te maken met een akelig briefje, een leus op de silo of een hatelijke reactie op

social media. Hoe ga je daar dan mee om? Agro-coach Paulien Hogenkamp heeft een aantal tips: „Kijk naar de boodschap, wat wordt er gezegd: klopt dat? Gaat dat over mij? En als er dingen worden gezegd die niet kloppen, dan is het de kunst om te bedenken: dit gaat niet over mij, maar dit komt van de afzender. Je mag het dan beschouwen als een verkeerd bezorgd pakketje. Het is wel op jouw adres gekomen, maar je hoeft er niks mee. Dat mag je teruggeven aan de afzender, of loslaten als het anoniem is verstuurd.“

Als boeren rechtstreeks worden aangesproken, bedenk dan: je mag antwoorden, maar het hoeft niet. Hogenkamp: „Ondernemers hebben het gevoel dat ze móeten antwoorden, dat ze zich moeten verantwoorden. Maar je mag uitleggen. Je kunt ook 'nee' zeggen: 'Ik heb geen behoefte om te antwoorden

op deze vraag.' Als jij je geïntimideerd voelt, mag jij grenzen stellen: 'Wat jij nu doet, vind ik niet fijn.' Grenzen stellen is het begin van volwassen gedrag.“ Je kunt je ook afvragen: ben ik in deze discussie het *middel* van het gesprek of het *doel*? “ Als je als boer het *doel* van het gesprek bent, kun je de dialoog aangaan. Ben je alleen maar het *middel* om onvrede over de sector te ventileren, dan mag je dat pakketje wat niet voor jou is, naast je neerleggen.“

Tekst: Gineke Mons

Beeld: Hans Swaep, Reinout Burgers, Susan Rexwinkel

Heeft u vragen en/of opmerkingen neem dan contact op met onze redactie via redactie@pigbusiness.nl of tel. 0314 - 62 64 38

Adressen boeren op straat door Woo-verzoeken

Het toenemend aantal Woo-verzoeken (Wet open overheid, voorheen Wob) door dierenrechtenorganisaties leidt ertoe dat adressen van boeren en gegevens van transporteurs eenvoudig zijn te achterhalen en daarmee op straat komen te liggen, benadrukt voorzitter Helma Lodders van Vee & Logistiek Nederland. „Bijvoorbeeld bij veetransport vanuit het buitenland. Ik heb thuis één Woo-verzoek geprint dat draait om acht klachten tegen buitenlandse transporten. Dat levert een 16 centimeter dikke stapel papier op!“, aldus Lodders. „Daarin worden ook de routes

vermeld en de coördinaten van de stop- en rustplekken. Het wordt activisten zó makkelijk gemaakt om dat soort transporten te volgen...“

Het ministerie van LNV is koploper als het gaat om het aantal Woo-verzoeken dat wordt ingediend. „Maar dit is niet waar de Woo voor bedoeld is. Die wet is in het leven groepen zodat burgers de overheid kunnen controleren; niet voor activistische doeleinden.“ Ze vervolgt: „Je mag best tegen dierlijke productie zijn, maar ga dan op een normale manier het debat aan.“